

عنوان مقاله:

نسبت عدالت و امنیت در فقه سیاسی شیعه و اهل سنت

محل انتشار:

دوفصلنامه افق های نو در فقه اساسی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عباسعلی جاوید - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی، موسسه امام خمینی

خلاصه مقاله:

بر قراری عدالت و تامین امنیت از اساسی ترین وظایف و کارکردهای حکومت در اسلام و نظام سیاسی اسلامی است. قرآن و سیره ای سیاسی و اجتماعی پیامبر اعظم (ص) و امیرالمومنین (ع)، الگو و اسوه ی بی بدیل از هم پیوندی عمیق عدالت و امنیت، ارائه می دهد؛ به گونه ی که کاستن از توازن معقول و منطقی بین این دو مفهوم کلیدی (عدالت - امنیت) و فروکاست از یکی به نفع دیگری، پیامد های سیاسی اجتماعی غیر قابل جبران به دنبال خواهد داشت. نوشته ی حاضر، بر اساس آموزه های قرآن و روایات معصومین (ع)، بررسی نسبت مندی دو مقوله اساسی عدالت - امنیت، از منظر فقه حکومتی شیعه و اهل سنت را با هدف آگاهی از نقطه نظرات اندیشمندان دو مذهب و وقوف بر نقاط ضعف و قوت رویکرد ها، مد نظر قرار داده و از روش توصیفی - تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه ای بهره برده است. از یافته هایی این نوشته که به اختصار می توان گفت: اینست که از منظر فقه حکومتی اهل سنت، نسبت معنا داری بین عدالت و امنیت وجود نداشته و امنیت به طور مطلق مقدم بر عدالت (امنیت محور) می باشد. و به پیامدهای چنین رویکردی نیز گوشزد شده است. اما در فقه سیاسی شیعه که بر اساس قرآن و روایات اهل بیت (ع) سامان یافته است، توازن معقول و نسبت و پیوند تنگاتنگ میان عدالت و امنیت، (عدالت محور) مورد تاکید بوده و در سیره و سنت حکومتی پیامبر (ص) و امیرالمومنین (ع) متبلور گشت و به شکل جامع و کامل در حکومت جهانی مهدوی (عج) محقق خواهد شد

کلمات کلیدی:

عدالت، امنیت، فقه سیاسی شیعه، فقه سیاسی اهل سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465066>

